Ч. 2. Четвер 17 (4) січня 1907. Рік XVII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

За кілька днів кінчить наше видавництво шіснайцятий і розпочинає сімнайцятий рік. Наші Вп. Читателі — а єсть між ними богато таких, котрі читають „Народну Часопись" від самого початку єї видаваня — оцінять найліпше вагу і значінє нашого видавництва. Длятого пригадуємо нашим Вп. Читателям і звертаємо ся до них з просьбою, щоби старали ся відновити передплату як найскорше так, щоби наклад можна зараз з початком нового року управильнити. Тих Вп. Читателів, котрі хотять передплачувати „Народну Часопись" через ц. к. Староства, росимо звертати ся як найскорше до дотичних ц. к. Старость і там складати передплату а не слухати тих, котрі може відводять від того та кажуть, що там передплати не приймають. Рівночасно звертаємо ся з просьбою і до всіх наших Вп. Читателів, щоби старали ся приєднувати для нашої часописи нових передплатників, памятаючи на то, що тим зроблять не малу прислугу тій части нашої суспільности, котрій потреба як найбільшої просьвіти і науки, а се можемо сьміло сказати, що н і я к а з р у с к и х ч а с о п и с и й н е д а є т і л ь к о і т а к р і ж н о р о д н о г о м а т е р и я л у д л я н а у к и і з а б а в и я к „Народна Часопись".

„Народна Часопись" буде й на дальше держати ся тої самої проґрами що доси та буде попри вісти політичні подавати як найобширнійший і найвсесторонніший материял до читаня, передовсім добірні повісти і оповіданя, а відтак всілякі відомости з ріжних галузий науки, та фахові відомости з господарства, гіґієни і вихованя.

Передплату на „Народну Часопись" приймають на провінциї ц. к. Староства а у Львові аґенция дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9. Можна також присилати просто до нашої Адміністрациї, але тоді з пересилкою почтовою. Хто хоче відбирати в ц. к. Старостві, нехай там складає передплату.

П е р е д п л а т а в Аґенциї дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	. 4	К 80	сот.
на пів року	. 2	„ 40	„
на чверть року	1	„ 20	„
місячно . . .	—	„ 40	„

Поодиноке число 2 сотики.

З почтовою пересилкою в Адміністрациї „Народ. Часописи" ул. Чарнецкого ч. 12:

на цілий рік	. 10	К 80	сот.
на пів року	. 5	„ 40	„
на чверть року	2	„ 70	„
місячно . . .	—	„ 90	„

Поодиноке число 6 сотиків.

Вісти політичні.

З ради державної. — Австро угорска угода. — Події в Росиї.

Державна рада добігає свого кінця. Обі палати працюють в приспішенім темпі, щоби покінчити ще потрібні закони перед розвязанєм парламенту і оголошенєм виборів для нової, на відмінних основах скликаної державної ради. В палаті панів раджено в пятницю, минувшого тиждня над звітом о промисловій новелі. Новелю ту принято після предложеня комісиї і ухвалено закон також в третім читаню. Слідуюче засіданє палати панів відбуде ся дня 21 с. м. На дневнім порядку буде між иншими решта виборчої реформи.

В державній раді на засіданю в пятницю п. Міністер рільництва предложив замкненє рахунків державного меліорацийного фонду за р. 1905. П. Міністер фінансів предкладає про-

---

Пан Лекок.

З французского — Еміля Ґабоpіо.

(Дальше).

В отвертих дверох, що вели з шинку до другої комнати, стояв заставивши себе тяжким дубовим столом якийсь блідий, мов би скаменілий мужчина. Був то вже старший мужчина середного росту, бородатий. Сюдячи з єго одежі, що подерта на шмати, зваляна болотом з улиці, вином і кровю, висіла на нім, був то якийсь портовий робітник з пристані коло зелізничого двірця.

Річ зовсім певна, що той чоловік був убийником.

Вираз єго лиця був страшний. Шалена злість сьвітила ся єму з очий, лице було корчево викривлене. На шиї і на лици мав дві рани, з котрих кров сильно текла. В правій руці обвиненій кольоровою в краточки хусточкою держав він пятистрільний револьвер, котрим змірив ся був до поліцаїв.

— Піддай ся! — крикнув Жевроль до него.

— Чоловік той рушив губами, але хоч очевидно силував ся, не міг і слова промовити.

— Не удавай дикого! — говорив інспектор дальше; нас тут більше і ти нам вже не втечеш; отже в долину оружиє!

— Я невинний! — відозвав ся той чоловік грубим голосом.

— Авжеж! Але то не наше діло!

— Мене зачепили, спитайтесь лиш онтої старої; я боронив ся і вбив при тім людий; я мав право до того.

Рух, котрим він потверджував ті слова, був так грізний, що поліцай, котрий стояв на порозі, сіпнув сильно Жевроля до себе і відозвав ся до него:

— Будьте осторожні, ґенерале! Стережіть ся! Револьвер у того злодюги пятистрільний, а ми чули лиш два вистріли.

Але інспектор, що не знав ніякого страху, відтрутив від себе поліцая і виступив знову наперед та говорив спокійним голосом до него:

— Прошу, не робіть дурниць, паничу! Коли ваша справа добра, що й може бути, то не псуйте єї!

На лици того чоловіка проявила ся була страшна нерішимість; від єго потисненя пальцем зависіло житє Жевроля. Чи потиснути єму?

Ні! Він кинув револьвер на землю і крикнув: То ловіть мене!

А обернувшись схилив ся, щоби забічи до сусідної комнати а звідтам втечи на двір. Жевроль сподівав ся того; він з витягненими руками пустив ся за ним, але стіл спинив єго і він крикнув:

— Ах, той нужденник готов нам втечи!

Але судьба того чоловіка була вже порішена. Підчас коли Жевроль з ним переговорював, побіг був один поліцай, — той сам, що заглядав крізь вікно поза хату і зайшов задними дверми до середини. Коли убийник розбіг ся, кинув ся він на него, зловив єго попід сили і з незвичайною зручностию пхнув єго на зад до хати.

Чоловік той хотів вирвати ся і ставив опір. Та надармо. Стратив рівновагу і перевернув ся горілиць на стіл, що єго перед тим заслонював, а при тім заворкотів так голосно, що всї могли чути:

— Пропало! Прусаки ідуть!

Той простий ріпаючий маневр, що допоміг поліцаям до побіди, втішив інспектора і він сказав до поліцая: Добре мій молодче, дуже добре! Ах! Маєш здібність до того і дійдеш ще високо, як лиш якась нагода...

Він урвав. Всї єго люди були очевидно також тим урадовані так, що єго вже зависть брала; єму здавало ся, що через то потерпіла єго висшість і длятого поспішив ся додати:

Я хотів так само зробати, як ти, але не міг, бо той злодюга був би то побачив.

Тимчасом поліцаї обступили убийника, звязали єму руки й ноги та привязали до крісла. Він давав спокійно все робити з собою, бо був тепер так пригноблений як той дикий зьвір, що попаде ся в лапку. Коли же Жевроль побачив, що єго люди вже упорали ся, сказав до них:

— Так, тепер подивимо ся, що діє ся з другими. Засьвітіть мені сьвічку, бо огонь ледви вже мерехкотить.

Інспектор розпочав своє слідство від тих двох, що лежали впоперек комина. Він послухав, чи бє в них серце; оно вже не било. Він подержав їм перед устами скелце від годинника; кришталь не зайшов парою, був зовсім чистий і ясний.

єкт закона, уповажняючого правительство, щоби не заключувало з угорским правительством додаткового договору до договору о монеті і валюті, а також проєкт закона в справі дальшого вибиваня ніклевих монет. По тім приступила палата до розправи над законом о охороні виборів. П. Мінїстер справедливости п. Кляйн висловив ся против всїх внесень меншости і зазначив, що теперішний закон дає достаточну запоруку против надужитя урядової власти. Бесїдник звернув ся відтак против христ.-социялів, яких виборчі практики витворили конечність нових законів. Пос. Адлер заявив, що социял-демократи були би раді такому законови, коли би він хоронив економічно слабших. Важний не зміст закона але то єсть великої ваги, хто і як послугує ся ним. Що до параґрафу проповідничого думав бесїдник, що супротив так могучої орґанізациї як духовеньство в Австриї всяка законна постанова безуспішна.

В суботу по переведеню голосованя на доповняючий вибір до комісиї войскової і буджетової пос. Голяньский вніс замкнене засїданя, жадаючи ствердженя відношеня голосів. То внесене відкинено 166 голосами против 1. При дальшій нарадї над проєктом закона в справі охорони свободи виборів, розвинула ся особливо над §. 18 остра дискусия. По ухваленю II. ґрупи (§. 15 і 16) пос. Біндер в імени польского Кола виступив против §. 18 з III. ґрупи (§. 17—22) дотично субсидиярної жалоби управненого до голосованя. Пп. Шустершіц і Шухінґер прилучили ся до тих виводів а в оборонї §. 18 станули пп. Соботка, Лехер, Офнер, Дашиньский і др. Адлер. Вкінци в голосованю §. 18 відкинено 111 голосами против 40. Решту закона принято в редакциї комісиї разом з поставленими поправками. Відтак в наглій дорозї ухвалено в другім і третім читаню закон в справі конверзиї гіпотечних довгів і пільг від належитостий при конверзиї довгів.

Як звістно п. Президент кабінету бар. Бек беручи назад в палатї послів предложеня, дотикаючі австро-угорскої угоди заявив, що на будуче буде в тій справі дїлати в порозуміню з обома палатами ради державної. Тепер розійшла ся поголоска, що бар. Бек має намір ще перед кінцем сесиї в якійсь формі подати до відомости палати послів нинїшний стан переговорів угодових тим більше, що комісия референтів покінчила вже перше читанє законів угодових. Правительство має намір на підставі дискусиї переведеної на засїданях тої комісиї вислати до угорского правительства ноту з предложенями, а о тих предложенях хоче повідомити палату послів.

З Петербурга доносять: На радї мінїстрів зажадав мінїстер внутрішних справ кредиту 71 міліонів рублїв на побільшенє фонду для злагодженя нужди в околицях навіщених неурожаєм. Мінїстерство внутрішних справ зажадало також кредиту півтора міліона рублїв на поборюванє джуми. — З Саратова доносять: Оногди рано напало на улици трох людий на почтового урядника Гартвіґа, що віз до уряду кілька тисячів рублїв. Напастники стрілили до Гартвіґа і положили єго трупом. Відтак виновники вхопили гроші і почали утїкати. Однако другий почтовий урядник, що супроводив Гартвіґа, прикликав полїцию і почав гонити за напастниками. Видячи, що не вспіють утечи, два з них відобрали собі житє. Третого зловлено. Був одїтий в мундур ученика реальної школи. Гроші відобрано.—Після донесень берлиньско-російскої аґентиї торговельної і фінансової доходи Росиї в р. 1906 були о 200 міліонів рублїв висші як в р. 1905. Оногди оголошено відручне письмо царя до Столипина. В письмі тім цар відмічає, що кабінет Столипина за 5 і пів місяця енерґічним поведенєм довів до поправи відносин публичного ладу. Дальше вичисляє проєкти законів, які приладжено для нарад думи, дякує Столипинови і цїлому кабінетови за працю і висказує надїю, що супротив близького початку нарад державної думи і державної ради, кабінет Столипина віддасть в цїли викінченя намірів царя ті самі прислуги, що й до тепер, бо лише в спільній дїяльности нових законодатних орґанів з правительством іменованим царем видить цар запоруку законного порядку і скріпленя сил держави. Рівнож і мінїстрови скарбу Коковцеви переслав цар відручне письмо, в котрім дякує єму за положені заслуги. Президента мінїстрів і мінїстра скарбу іменував цар членами державної ради з полишенєм їх на дотеперішних становищах.

— Вже нїчо не поможе! — сказав він по кількох пробах. Нїчо! вже не живі. Убийник добре цїляв. Нехай же так лежать, аж прийде судова комісия а ми подивім ся до третого.

Третий ще дихав. Був то ще зовсїм молодий мужчина в уніформі лїнїйного полку піхоти. Мав на собі комісне одїнє, баґнета не мав а під грубим сїрим плащем, що був трохи розпнятий, видко було голі груди.

Єго підняли осторожно, бо він страшно стогнав за кождим рухом; відтак посадили єго на земли так, що він плечима був опертий об стїну. В тій хвили отворив він очи і слабим голосом попросив води напити ся. Єму подали горнятко з водою; він напив ся і аж зрадів, зітхнув глубоко і нїби набрав знову трохи сили.

— Де ти зранений? — спитав Жевроль.

— В голову! Подивіть ся, ось тут! — відповів і пробовав піднести руку. Ох, як же мене болить!

Полїцай, що зайшов був убийника з заду, приступив тепер до зраненого і почав оглядати єму провалену голову з такою зручностию, як би який лїкар, а переконавшись, що молодий мужчина зранений повисше карку, сказав:

— То не має нїякого значіня.

Але по тім, що єму губи дрожали, можна було зміркувати, що він уважав рану за дуже небезпечну, коли таки не за смертну.

— А так, не має нїякого значіня. Рани на голові гоять ся до місяця, коли не убивають на місци.

Зранений усьміхнув ся сумно і замуркотів: Я вже дістав свою пайку!

— Пусте!

— О, не поможе вже нїяке говоренє, я то чую. Але менї не жаль. Маю лиш то, що собі заслужив.

Всї полїцаї оглянули ся при тих словах за убийником. Они гадали, що він використає ті слова, щоби знову доказувати свою невинність. Але він анї не рушив ся, хоч певно чув все добре.

— Так то так — говорив зранений щораз слабшим голосом; — той розбишак Ляшенер довів мене до такого нещастя.

— Ляшенер?

— А так, Ляшенер, давнїйший актор, котрий знав мене, коли я ще був богатий... бо я мав маєток; але я все пропустив, бо менї хотїло ся гуляти... Він знав, що у мене нема анї сотика, прийшов до мене і обіцяв менї тілько гроший, що я міг би розпочати наново моє давнє житє... А що я єму повірив, то мушу тепер в сїй норі здохати як той пес!... Але пімщу ся!

І ся надїя додала єму стілько сили, що він затиснув кулак і погрозив впослїдє.

— Пімщу ся! — сказав він ще раз. Знаю все докладно, більше як єму здає ся... Все скажу!

Занадто спускав ся на свої сили. Гнїв додав єму хвилевої енерґії, але за цїну послїдної жизненної сили, яка ще в нїм відаивала ся. Коли хотїв ще дальше говорити, вже не міг. Отворив ще два рази уста; з єго горла добув ся ще лиш завмираючий крик безсильної злости. То був послїдний знак єго житя; піна з кровю поточила ся єму з рота, завернув очима і впослїдних корчевих судрогах повалив ся лицем на землю.

— Скінчило ся! — шепнув Жевроль.

— Ще нї — відповів молодий полїцист, котрого виступленє зробило було так добру прислугу; — але він не буде довше жити як лиш яких десять мінут. Бідачиско! Не скаже нїчого.

Інспектор піднляв ся так спокійно, як би був при якійсь щоденній події і обтріпував собі старанно порох зі штанів на колїнах.

— А все-таки — сказав він — довідаємо ся того, чого нам потреба. Той хлопчище вояк а число єго полку єсть вибите на ґузиках від єго плаща. Отже...!

Хитрий усьміх зарисував ся на устах молодого полїциста і він відозвав ся:

— А менї здає ся, що ви помиляєте ся, ґенерале. Той нещасливий не був вояком. Подивіть ся лиш, чи він обстрижений так як слїд. Чи видїли ви такого вояка, котрому би волосє звисало аж на плечі?

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 16-го січня 1907

— Кваліфікацийні іспити для учителів народних шкіл перед іспитовою комісиєю в Самборі відбудуть ся в місяци лютім с. р. Подання о припущенє до іспиту треба вносити через дотичну окружну раду шкільну до кінця січня. Реченець іспиту оповістить ся пізнїйше.

— Отворенє рускої духовної семинариї в Станиславові. В новоотворенїй дух. семинариї в Станиславові перебуває 22 питомцїв з першого року, які були доси в дух. семинариї у Львові. На удержанє станиславівскої дух. семинариї прелімінувало правительство на сей рік 28.000 корон. Вільні місця в львівскій дух. семинариї займуть небавом студенти богословия, які в числї поверх 20 містили ся доси в презвитерияльнім домі в будинку сьвятоюрскім.

— Вибір нового посла соймового. При доповняючих виборах посла на сойм краєвий на місце бл. п. гр. Борковского з Борщівщини, вибрано вчера гр. Тадея Чарковского Голїєвского 112 голосами на 209 голосуючих. Контркандидат др. Єронимь Калитовский, адвокат з Залїщик, одержав 96 голосів. Один голос віддано неважний.

— Нова тарифа почтова. З нинїшним днем входить в житє нова тарифа почтова для краєвого обороту, котру можна одержати в окремій відбитцї в експедициї Дирекциї почт і телєґрафів у Львові і в кождім урядї почтовім по 10 сотиків за штуку. Нові карткові листи по 10 сотиків мають таку саму краску паперу, по лївій стороні находить ся дописка „кошти вироблу 1 сот.“, так, що цїна місцевих карткових листів підскочила о 5 сотиків (з 6 на 11 сотиків). Також почтові опаски заосмотрені в повисшу дописку. Телєґрафічні блянкети, що будуть тепер стояти 2 сотики, мають тепер друк темно-зелений і широкі зелені обвідки.

— Др. Вільгельм Гартель. бувший мінїстер просьвіти, помер оногди вечером у Відни в 68 ім роцї житя. Уродив ся в Двірци на Мораві, був з фаху професором і уходив за одного з найлїпших знатоків клясичної фільольоґії. Був спершу домовим учителем у кн. Лянцкороньского, відтак учителем ґімназиальним, а в 1869 р. став професором віденьского унїверситету. В 1896 покликано єго до мінїстерства просьвіти, де обняв управу видїлу висших і середних шкіл, а в 1900 р. став мінїстром просьвіти в кабінетї Кербера. Єго наукові працї обіймають кільканайцять томів і відносять ся головно до Гомера і Демостена, грецкої епіґрафіки і взагалї грецкої старини в обсягу державного житя. Був також основателем і співредактором часописи „Wiener Studien“, посьвяченої клясичній фільольоґії. Покійник записав завіщанєм

40,000 корон на стипендиї для учеників віденьского університету.

— **Дрібні вісти.** Загальний рух поїздів на шляху межи Бучачем а Чортковом по одноднeвній перерві заведено на ново. Так само заведено рух на ново межи Стриєм а Лавочним. — В четвер і пятницю, значить ся завтра і позавтру розпічне ся воєнне стріляне львівскої залоги на замарстинівских оболонях. Сусідні ліси і дороги межи Збоїсками, Голоском, Бруховичами, Замарстиновом і Грибовичами будуть замкнені для всякого руху пішого і возового. — Леопольд Вельфлінґ, давнійше архікнязь Леопольд, що оженив ся був з Адамовичівною, має осїсти — як доносять о тім „N. Zürich. Nachr.“ — осїсти в Женеві і там подасть о розвід зі своєю жінкою. — Наглою смертию померла на ул. Новій Вікторія Мірек. Тіло відставлено до заведеня судової медицини.

— **До рускої патриотичної інтеліґенциї** апелює отсим виділ рускої ремісничої і промислової Бурси у Львові, щоби она підперла грошевими датками змагане сеї інституциї, котра в розвою ремесла і промислу серед нашого народу є поки що найголовнійшим чинником а остає в невідрадкім материяльнім положеню. Передовсім звертає ся виділ до тої части рускої духовної і сьвітскої інтеліґенциї, котрій вислано звіти бурси за рік 1905 з посьвідками почтової щадниці і просить, щоби прислала ласкаво лепту на річ бурси а надто, щоби звіти бурси відчитувала в товариствах, читальнях і на сходинах, та щоби осьвідомляючи ширші круги о єствованю і хосенній діяльности нашої бурси, зєднувала для нашої бурси як найбільше жертводавців. Хто не є прихильний нашій бурсі а дістав звіт, нехай буде ласкавий звіт до нас звернути а ми вишлемо єго на инші руки. Земляки! памятайте, що 50 питомців, учащаючих на науку до ц. к. промислової школи у Львові або побираючих науку ремесла в перворядних варстатах завдячує свою екзистенцию Вашій жертволюбности і що других тілько охочих до науки а бідних, руских хлопців не дістало поміщеня в бурсі лише через брак фондів. Памятайте, що своїми жертвами на річ бурси причиняєтесь до скорого витворюваня национально сьвідомих а фахово вишколених руских ремісників і промисловців, а сей стан відгриває дуже важну ролю в історії культури кождого народа. При тій нагоді просимо також руских представителів засідаючих в виділах повітових східної Галичини, щоби на засіданях памятали про наші петициї, внесені нами о підмогу ще в осени м. р. і щоби ужили своїх вплививів на користне їх полагодженє. Надїючись, що голосом нашим перейме ся значна частина рускої суспільности і щедро запоможе нашу інституцию жертвами, котрі просимо присилати під адресою п. Івана Бачиньского, голови рускої ремісничої і промислової Бурси у Львові ул. Руска ч. 20. — *Виділ.*

— **Нечувана дорожня** запанувала у Львові. Недосить, що вже ціна всіляких артикулів поживи дійшла до небувалої доси висоти, не досить, що мясо, масло, яйця та всіляка городовина платять ся тепер майже вдоє, тілько, що давнійше, то в послідних днях підскочила ще й ціна дерева так значно, що бідні люди змушені внаслідок того жити в холоді і голоді, бо не годні дерева докупити ся. Хто для отопленя свого помешканя потребує тепер на день сотнар дерева, той мусить платити за него 2 корони 40 сотиків або на давні гроші 1 злр. 20 крайцарів, що робить в місяци 36 злр. або 72 корон. За ті гроші можна було давнійше мати вже з порубанем два сяги дров, котрі навіть в часах сильних морозів могли вистати на отопленє трох комнат через три місяці, а нині за ті гроші не можна докупити ся топлива на один місяць. Оттак все дорожіє, навіть вже й сірнички. З Праги доносять, що австрийскі фабрики сірничків підвисшили знову ціну сірничків а то о 6 корон на 1000 пачочках так званих шведских а на звичайних сіркових о 10 сотиків на одній пачці, що має в собі 50 пачочок.

— **В справі крадежі на почті** в Станиславові арештовано недавно тому почтиліона Павловского а вскорі по тім другого почтиліона Вацебу. Оба они тратили гроші в послідних часах. Павловский сидів вже перед осьми літами в слідчій вязници, підозріний о крадіж гроший на станиславівскій почті, але тоді задля недостачі доказів випущено єго на волю.

— **Велике спроневіренє.** Із Станиславова доносять: Возьний банку „Союза властителів реальности“ в Станиславові, Берль Ґрінберґ, дістав перед кількома днями від директора тогож банку дра Остермана вексель на 10.000 К з порученєм, щоби той вексель ресконтував у Львові, а відтак готівкою сплатив тут инші векслї. Тимчасом Ґрінберґ зреалізувавши вексель, не вернув більше до Станиславова. Імовірно втік до Америки, де вже перебуває 3 єго дітий. Тут лишив жінку з 2 дітьми.

— **Нещасливі пригоди.** В наслідок ожеледи, яка тепер настала, посовгнув ся п. К. Шипура, реціпієнт міскої сторожи акцизової на замарстинівскій рогачці так нещасливо, що упавши зломив собі ногу. Стация ратункова подала єму першу поміч. — На двірци в Белзци стала ся перед 5 днями пригода, котра мабуть потягне за собою смерть чоловіка. Пересувач ваґонів Адам Ліскевич дістав ся підчас служби межи пуфери двох ваґонів, котрі здушили єму груди і лопатки. Нещасливого привезено нині до Львова, а стация ратункова відставила єго до шпиталю. Стан нещасливого єсть так грізний, що майже нема надії удержати єго при житю.

— **Огні.** В Печихвостах, повіта жовківского, згоріли сими днями з незвістної причини три селяньскі загороди. Шкода в значній части обезпечена виносить 4.500 корон. — В Перемишли на т. зв. Перекопанім вибух дня 10 с. м. о 8 год. вечером грізний огонь і знищив зовсім дім Фр. Григорчука заким ще наспіла сторожа і кілька відділів войска. Шкода виносить около 2000 К і не була обезпечена.

— **Зьвірство.** З Деви на Угорщині доносять: В громаді Тордош відкрила жандармерия страшне зьвірство. Старий Іван Чунґа, нежонатий, проживав у свояків, на котрих записав був ціле своє майно з тим, щоби они удержували єго аж до смерти. Але старий був завсїгди дуже здоровий і жив вже своїм своякам за довго; тому постановили они єго позбути ся. Завели старого до якоїсь подальше положеної стайні і там привязали єго до жолоба і так лишили єго, щоби там помер з голоду. Через цїлий тиждень ніхто не заглянув до нещасливого, котрого вже голод і спрага страшно мучили. Нещасливий кричав, о скілько мав сил до того. Случайно надійшли патролюючі жандарми, вачули крик і увільнили Чунґу, але голод і студінь так вже були старого ослабили, що він до кількох годин по увільненю помер. Нелюдских свояків арештовано і они вже признали ся до вини.

— **Про самоубийство в Коломиї** підчас представленя в театрі доносять: Самоубийником єсть Антін Луцкий, літ 25, ученик школи аґрономічної, котрий в послідних часах недужав на умі. Він стояв через цілий час спокійно на партері, не звертаючи на себе уваги. Нараз добув револьвер зпід пальта і стрілив собі в ліву грудь. Присутні на сали др. Малевский і др. Пясецкий подали єму першу поміч, а коли він опритомнів, о. Кирилович заосмотрив его сьв. Тайнами. Самоубийника відвезено відтак ледви ще живого до шпиталю. По так прикрій перерві станиславівскі аматори докінчили оперу.

— **Самоубийство під колесами поїзду.** На стациі зелізничій в Раві рускій кинув ся онногди під колеса над'їзджаючого поїзду робітник зелізничий Казимир Лущак і згинув на місци. Причиною самоубийства мало стати ся то, що єго відправлено зі служби за крадіж дерева з ваґонів.

— **Самоубийства.** В Монте Карльо застрілив ся поручник від гонведів, Ґлізо Слепцевич, котрий недавно тому став повнолітний а відобравши свій маєток, який був на него записаний, поїхав до Монте Карльо і там в дуже короткім часі весь програв. — В Ріві, як доносять з Інсбруку, застрілив ся Рудольф Горак, офіцир від краєвих стрільців, підчас екзецирки перед фронтом свого відділу.

Телеґрами.

Будапешт 16 січня. Дневник урядовий оголошує санкционовані ухвали делеґацийні.

Інсбрук 16 січня. (П. Аґ.) В поїзді войсковім на стациї Петровский Завод сконстатовано джуму. Один вояк помер.

Париж 16 січня. В копальни вуґля Лябарнад недалеко міста Але (Alais, департ. Ґар) згинуло двох робітників в наслідок того, що завалила ся штольня.

Мадрид 16 січня. В кругах політичних уважають положенє кабінету за непевне. Через цілий вчерашний день стережено будинку справедливости.

Білград 16 січня. Вість, мовби емеритовані полковники Машін і Попович мали бути покликані знову до чинної служби, єсть безосновна.

Льондон 16 січня. (Б. Райт.) Після наспівшої до уряду кольоніяльного депеші з Голлянд Бай на Ямайці, внаслідок огню, який вибух по землетрясеню, завалив ся також шпиталь войсковий. Серед убитих находить ся 40 вояків і кілька поважних горожан а також бувший анґлійский посол Джемс Ферґуси. Ґубернатор веде роботами ратунковими. О дальших трясенях доси не доносять.

Петербург 16 січня. (П. А.) Вчера о пів до 11 год. вечером настала експльозия в міскім Тов. кредитовім. Будинок станув в полуміни. Суть страти в людях. Близших подрібностий брак.

Петербург 16 січня. (П. Аґ.) Експльозия в будинку міского Тов. кредитового настала внаслідок неосторожности при направі рур ґазових в пивницях. Склепленє пивниці і часть клітки сходової знищені. Робітника, що там працював, засипало; крім того 3 особи ранені. Єсть обава, що ще більша часть муру завалить ся.

Ню-Йорк 16 січня. Після найновійших вістий, які наспіли з Ст. Томас на Ямайці, не потверджує ся вість о катастрофі внаслідок землетрясеня в тих розмірах, як то спершу доношено. Лиш декотрі будинки, між тими ратуш міста Кінґстон, знищені; инші лиш ушкоджені. Страти в людях не переходять числа 100, за то єсть кількасот людий зранених. Огонь передполуднем ще не був угашений: сподівають ся, що до вечера удасть ся єго зльокалїзувати. На північній стороні острова землетрясенє не наробило шкоди.

Симбірск 16 січня. Бувшого посла до Думи державної Аладіна вичеркнено з лісти виборчої.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ціна збіжа у Львові дня 15 січня:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·70 до 7·90; жито 5·90 до 6·10; овес 6·90 до 7·10; ячмінь пашний 6·30 до 6·60; ячмінь броварний 7·— до 7·60; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 5·70 до 5·90; бобик 6·— до 6·25; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 21·— до 24·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).